

Norbert Oláh

Hungary

About me

- Born in 1990, Hatvan
- I am the artistic director of Bura Gallery, a progressive Roma art space, and the co-founder of the artist collective Cigánybűnözők ("Gypsy Criminals")
- A key aspect of my artistic practice is social engagement: I participate in civil initiatives, works with disadvantaged youth, and actively strive to make contemporary art accessible to broader segments of society.

About the artwork

In his recent works, such as Pig Herder, he has been focusing on the aesthetic relevance of portrait painting and the contemporary possibilities inherent in the genre, reinterpreted in a unique tone. For this, the artist primarily selects the subjects of his portraits from his narrower and broader circle of friends, placing them in dystopian realist situations and anachronistic sci-fi settings; eerie sceneries that symbolise our contradictory Central and Eastern European reality. These colourful, vivid canvases serve simultaneously as absurdist critiques and socio-parodies of our techno-optimistic everyday lives and of the current social and technological challenges from a not-so-distant future. At the same time, they are a timely anthropological imprint of the portrait understood as one of the most ancient genres of visual art.

Artwork

Oláh Norbert

Magyarország

Magamról

- 1990-ben születtem Hatvanban
- A Bura Galéria művészeti vezetője vagyok, amely egy progresszív roma művészeti tér, valamint a Cigánybűnözők nevű művészeti kollektíva társalapítója.
- Művészeti gyakorlatom egyik kulcsfontosságú eleme a társadalmi elköteleződés: részt veszek civil kezdeményezésekben, hátrányos helyzetű fiatalokkal dolgozom, és aktívan törekszem arra, hogy a kortárs művészet a társadalom szélesebb rétegei számára is hozzáférhető legyen.

A műről

A közelmúltbeli munkáiban, például a Pig Herder-ben, a művész a portréfestészet esztétikai jelentőségére és a műfajban rejlő kortárs lehetőségekre koncentrál, egyedi hangvételen újraértelmezve azt. Ehhez elsősorban a portréi alanyait szűkebb és tágabb baráti köréből választja, akiket disztópikus, realista helyzetekbe és anachronisztikus sci-fi környezetekbe helyez; olyan hátborzongató jelenetekbe, amelyek a mi ellentmondásos közép- és kelet-európai valóságunkat szimbolizálják. Ezek a színes, élénk vásznak egyszerre szolgálnak abszurd kritikaként és szociális paródiaként a technológia-optimizmusba vetett mindennapi életünkre, valamint a nem is olyan távoli jövő társadalmi és technológiai kihívásaira. Ugyanakkor időben releváns antropológiai lenyomatként is értelmezhetők, a portré pedig a vizuális művészet egyik legősibb műfajaként jelenik meg.

A mű

